

ІНСТРУКЦІЯ № 011
З ВИКОРИСТАННЯ ДЕЗІНФІКУЮЧОГО ЗАСОБУ
«CHLORHEXIDIN sept»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Генеральний директор
ТОВ «ВЛАДАСЕПТ»

В.О.Борисов

РЕД.2 ВІД 20.04.2025 Р.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Повна назва засобу:

Засіб дезінфікуючий «CHLORHEXIDIN sept», виготовлений згідно з ТУ У 20.2-38885305-004:2018 «Засоби дезінфікуючі ТМ «VLADASEPT» Технічні умови».

1.2 Виробник: ТОВ «Владасепт» (Україна).

1.3 Склад засобу, вміст діючих та допоміжних речовин:

- 1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино) гексан диглюконат (діюча речовина), у межах: 0,05-0,1%;
- вода очищена демінералізована до 100% (допоміжна речовина).

1.4 Форма випуску і фізико-хімічні властивості засобу:

Однорідна прозора рідина безбарвний або світлий відтінків, без запаху, або властивий застосованій ароматичній сировині у відповідності до рецептури.

1.5 Спектр антимікробної дії:

Засіб «CHLORHEXIDIN sept» має:

- широкий спектр **антимікробної дії** у відношенні грам позитивних, грам негативних бактерій;
- швидко виражену **бактерицидну** дію (включаючи збудників туберкульозу, дифтерії, скарлатини, коклюшу, менінгіту, дифтерії, черевного тифу, паратифів та інших сальмонельозів; збудників ВЛП, включаючи MRSA ентерогемораргічну кишкову паличку, збудників чуми, холери);
- **віруліцидну** дію (включаючи збудників ГРВІ, грипу та парагрипу, аденовіруси, збудників атипової пневмонії, герпесу, ентеральних та парентеральних гепатитів А, В, С, ВІЛ, ротавіруси, ентеровіруси);
- **фунгіцидну** дію (щодо грибів роду Candida та патогенних дерматофітів);
- **спороцидну** дію.

Через свою стабільність, після обробки залишаючись у певній кількості, продовжує виявляти бактерицидний ефект. Зберігає активність у присутності крові, гною, різних секретів та органічних речовин хоч і дещо знижену.

1.7 Токсичність та безпечність засобу:

Засіб «CHLORHEXIDIN sept», за параметрами гострої токсичності відповідно до наказу МОЗ України від 09.07.2024 р. №1192 "Про затвердження державних медико-санітарних нормативів допустимого вмісту хімічних і біологічних речовин у повітрі робочої зони" при введенні у шлунок до 4 класу малонебезпечних речовин; індекс шкірно - подразнювальної дії не більше 0, індекс подразнювальної дії на слизову оболонку очей не більше 2, індекс гострої токсичності при введенні в шлунок не більше 1. Не спричиняє шкірно-резорбтивної дії, виявляє невелику сенсibiliзуючу дію; не виявляє кумулятивних властивостей, специфічних віддалених ефектів (канцерогенних, мутагенних), при внесенні у кон'юнктивальний мішок викликає подразнення слизових оболонок очей. Вкрай рідко викликає алергічні реакції, подразнення шкіри і тканин.

2. ПРИЗНАЧЕННЯ МЕДИЧОГО ВИРОБУ

2.1 Призначення засобу та сфера застосування:

Засіб «CHLORHEXIDIN sept» призначений для:

- дезінфекції поверхонь апаратів, медичних приладів, лабораторного обладнання;
- дезінфекції виробів медичного призначення (включаючи корозійностійкі хірургічні, стоматологічні інструменти, устаткування з лакофарбовим, гальванічним або полімерним покриттям);
- знезараження виробів з різних матеріалів (корозійностійкі метали, гуми, пластмаса, скло).

3. ПРИГОТУВАННЯ РОБОЧИХ РОЗЧИНІВ

3.1 Методика та умови приготування робочих розчинів.

Засіб «CHLORHEXIDIN sept» готовий до застосування, використовують у нативній формі (без розведення водою).

3.2 Термін та умови зберігання робочого розчину.

Засіб зберігають в пакуванні виробника в добре вентильованих приміщеннях за температури не нижче ніж +5°C та не вище ніж +25°C, в закритих приміщеннях недоступних для дітей та загального користування, окремо від харчових продуктів, відкритих джерел вогню та тепла. Продукцію під час зберігання не можна піддавати безпосередньому впливу сонячного проміння. Не дозволено зберігати продукцію на відстані менше ніж 0,5 м від увімкнених опалювальних приладів.

Гарантійний термін зберігання – 3 роки з дати виготовлення.

3.3 Засіб має пролонговану дію протягом 3 годин.

4. СПОСОБИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАСОБУ «CHLORHEXIDIN sept»

4.1 Об'єкти дезінфекції:

- вироби медичного призначення (включаючи корозійностійкі хірургічні, стоматологічні інструменти, устаткування з лакофарбовим, гальванічним або полімерним покриттям);
- поверхні апаратів, медичні прилади, лабораторне обладнання;
- вироби медичного призначення із різних матеріалів (корозійностійкі метали, резина, пластмаса, скло).

4.2 Способи дезінфекції окремих об'єктів засобом:

4.2.1 Дезінфекція виробів медичного призначення:

- вироби із різних матеріалів повністю занурюють у ємність із засобом, заповнюючи ним за допомогою допоміжних засобів (шприци, піпетки) порожнини і канали виробів з метою видалення повітря. Роз'ємні вироби дезінфікують у розібраному стані.

Вироби, що мають замкові частини, занурюють у розчин розкритими, попередньо зробивши ними кілька робочих рухів для кращого проникнення розчину у важкодоступні ділянки виробів у ділянці замка.

Товща шару розчину над виробами має бути не менше 1 см. Змивання робочого розчину з поверхонь після дезінфекції не потрібне.

4.2.2 Дезінфекція поверхонь:

- дезінфекцію зовнішніх поверхонь апаратів, приборів, обладнання проводять способом протирання їх ганчір'ям, змоченим в розчині засобу «CHLORHEXIDIN sept» при нормі розрахунку 100 мл/м² поверхні або зрошування із розрахунку 300 мл/м² поверхні, що піддається обробці, при застосуванні гідропульта або автомакса - 150 мл/м². Обробка проводиться однократно. Змивання робочого розчину з поверхонь після дезінфекції не потрібне. При вірусній інфекції обробку поверхонь проводять засобом двократно з інтервалом в 15 хвилин між часом дезінфекційної витримки.

5. ЗАСТЕРЕЖНІ ЗАХОДИ ПРИ РОБОТІ ІЗ ЗАСОБОМ

5.1 Необхідні засоби захисту шкіри, органів дихання та очей при роботі із засобом: використання засобу з метою дезінфекції не потребує використання засобів індивідуального захисту.

5.2 Загальні застереження при роботі із засобом.

5.2.1 Використовувати тільки за призначенням;

5.2.2 Не використовувати особам, які мають підвищену чутливість шкіри до компонентів засобу, схильним до дерматитів і алергічних реакцій, вагітним, а також з обережністю використовувати жінкам в період лактації та годування груддю. З обережністю використовувати дітям (під наглядом дорослих);

5.2.3 Під час використання засобу потрібно дотримуватися заходів особистої перестороги, які спрямовані на запобігання попаданню його в очі, на одяг та на відкриті ділянки шкіри, які не підлягають дезінфекції;

5.2.4 Не виконувати дезінфекцію біля джерел відкритого вогню та тепла;

5.2.5 Зберігати засіб у щільно закритій упаковці виробника осторонь від джерел відкритого вогню та тепла;

5.2.6 При використанні враховувати несумісність засобу з препаратами на основі йоду.

5.2.7 Зберігати окремо від лікарських засобів, в місцях, недоступних для дітей.

5.3 Методи утилізації засобу:

5.3.1 При випадковому розливанні засобу забезпечують інтенсивне провітрювання приміщення.

Знешкодження засобу виконують відповідно до вимог Закону України від 14.01.2000 р. за № 1393-ХІV "Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції".

Після збирання та видалення пролитого засобу підлогу промивають водою.

6. ОЗНАКИ ГОСТРОГО ОТРУЄННЯ. ЗАХОДИ ПЕРШОЇ ДОПОМОГИ ПРИ ОТРУЄННІ

6.1 Заходи першої допомоги при попаданні засобу в очі: негайно промити очі проточною водою 10-15 хв. Потім закапати 1-2 краплі 30% розчину сульфацилу натрію. У разі потреби звернутися до лікаря.

6.2 Заходи першої допомоги при попаданні засобу до шлунку: терміново прийняти 350 см³ розчину (5 мл/кг маси тіла) подрібненого активованого вугілля. Для виготовлення розчину активованого вугілля 50 г подрібненого активованого вугілля розчиняють у 400 см³ (2 склянки) води.

7. ПАКУВАННЯ. ТРАНСПОРТУВАННЯ І ЗБЕРІГАННЯ

7.1 Пакування засобу: засіб упаковують у полімерні флакони місткістю по 50 см³, 100 см³, 200 см³ та 500 см³, полімерні контейнери по 0,5; 1,0; 3 дм³, 20 дм³. Допускається поставляти засіб у комплекті із диспенсерами, помпами, розпилювачами або іншими дозуючими пристроями.

7.2 Умови транспортування засобу: Транспортування засобу дозволяється залізничним, автомобільним та водним транспортом з обов'язковим дотриманням правил та вимог чинних на цих видах транспорту.

7.3 Терміни та умови зберігання:

7.3.1 Продукцію треба зберігати в закритих складських приміщеннях в пакуванні виробника за температури від +5°C до +25°C.

7.3.2 Продукцію під час зберігання не можна піддавати безпосередньому впливу сонячного проміння. Не дозволено зберігати продукцію на відстані менше ніж 0,5 м від увімкнених опалювальних приладів.

7.3.4 Гарантійний термін зберігання – 3 роки з дати виготовлення.

8. ФІЗИКО-ХІМІЧНІ І АНАЛІТИЧНІ МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗАСОБУ

8.1 Перелік показників, які підлягають визначенню.

Перелік показників, які підлягають визначенню для оцінки якості засобу, викладено в табл. 1.

Таблиця 1

№ з/п	Найменування показника	Норма показника
1	2	3
1	Зовнішній вигляд	Однорідна прозора рідина, безбарвна або світло-жовтого кольору
2	Запах	Без запаху, слабкий специфічний запах
3	Густина (20°C), г/см ³	1,0033±0,001
4	Масова частка хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл) бігуанідино) гексан диглюконат)), %	0,05-0,1
5	Показник концентрації водневих іонів, рН (20°C)	7,0±0,5

8.2 Методи визначення встановлених показників:

Органолептичні показники визначають за кімнатної температури (20±5°C).

8.3 Визначення зовнішнього вигляду та кольору:

Суть методу полягає у візуальному оцінюванні зовнішнього вигляду та кольору засобу в добре освітленому приміщенні, в порівнянні зі зразком еталонном.

Зовнішній вигляд і колір рідкого засобу визначають оглядом проби, в кількості від 30 см³ до 50 см³.

В пробірку із безбарвного прозорого скла з внутрішнім діаметром 30-32 мм наливають засіб до половини і оглядають в прохідному світлі на тлі аркуша білого паперу. Засіб вважають прозорим, якщо під час візуального огляду в пробі не виявлено завислих частинок, або інших нерозчинних речовин. Випробуваний розчин має бути безбарвним (для засобу без ароматизатора), або властивий кольору засобу конкретної назви.

8.4 Визначення запаху засобу:

Суть методу полягає в органолептичному оцінюванні випробуваного запаху засобу та порівнянні його із запахом, властивим для засобу конкретної назви. Запах засобу без ароматизатора визначають органолептично, після визначення зовнішнього вигляду. При органолептичному методі використовують смужки цупкого паперу розміром 10 мм×160 мм, змоченого на 1/6 довжини випробувальною рідиною (для засобу з ароматизатором). Запах засобу перевіряють періодично протягом 15 хв. на відстані від 40 мм до 60 мм. Запах засобу без ароматизатора має бути властивим запаху засобу конкретної назви.

8.5 Метод визначення густини:

Метод базується на визначенні густини за допомогою пікнометра (ДСТУ 7261).

Для випробування використовують такі засоби вимірювання, допоміжні пристрої, реактиви та матеріали:

- ваги лабораторні класу точності не нижче ніж середній — згідно з ДСТУ 7270;
- термостат будь-якого типу, здатний підтримувати температуру (20 ± 0,1) °C;
- термометр типу Б чи іншого типу із ціною поділки 0,1°C, для вимірювання температури від 0°C до 50°C;
- пікнометри скляні типу ПЖ-2 та ПЖ-3 номінальною місткістю 5, 10, 25 та 50 см³ — згідно з ДСТУ ISO 3507 або інші типи пікнометрів, які дають змогу визначати густину (відносну густину) з необхідною точністю;
- колба П-1-100-29/32 ТХС., згідно з чинною НД;
- воронка В-36-50 ХС, згідно з чинною НД;
- піпетки будь-якого виконання місткістю 5 см³ та 10 см³, згідно з чинною НД;
- папір фільтрувальний лабораторний марки ФБ або ФС, згідно з чинною НД, ;
- воду дистильовану, згідно з чинною НД;
- трубку хлоркальцієву, згідно з чинною НД;
- поглинач хімічний вапняний, згідно з чинною НД;
- калій двохромовокислий, згідно з чинною НД;
- сірчану кислоту, згідно з чинною НД;
- суміш хромову, згідно з чинною НД;
- ефір діетиловий, згідно з чинною НД;
- спирт етиловий ректифікований, згідно з чинною НД;
- розчинник леткий, який не залишає сухого залишку після випаровування (наприклад, ацетон);
- тканину (використовують будь-яку м'яку тканину, що не залишає слідів волокон на склі).

8.5.1 Проведення дослідів.

Готування до випробування.

Воду для випробування готують так:

У конічну колбу вміщують воду для застосування в лабораторіях та кип'ятять її упродовж 20 хв. Воду охолоджують у колбі, яку щільно закорковують. У пробку має бути вставлено хлоркальцієву трубку, заповнену поглиначем хімічним вапняним.

Для готування суміші хромової 5 г калію двохромовокислої розчиняють у 25 см³ води та додають 5 см³ сірчаної кислоти.

Пікнометр перед випробуванням промивають послідовно розчинником (для видалення залишків рідини після попереднього випробування), хромовою сумішшю, водою, спиртом, ефіром, висушують струмом повітря та зважують. Результат зважування в грамах записують із точністю до 0,0001 г. Висушувати пікнометр нагріванням не дозволено.

Пікнометр заповнюють за допомогою лійки або піпетки вільною від газів водою (далі — вода) приблизно на 1 мм вище позначки (для пікнометра типу ПЖ-2) або до верхнього краю (для пікнометра типу ПЖ-3). Пікнометр закорковують (тільки для типу ПЖ-2) і витримують упродовж 20 хв у термостаті за температури (20,0 ± 0,1)°C.

Пікнометр типу ПЖ-2 витримують у термостаті, зануривши його на таку глибину, щоб рівень рідини в термостаті був на кілька міліметрів вище позначки пікнометра.

Пікнометр типу ПЖ-3 витримують у термостаті, зануривши його на таку глибину, щоб рівень рідини в термостаті був на кілька міліметрів нижче горловини пікнометра.

За температури води в пікнометрі ($20,0 \pm 0,1$)°C рівень води доводять до позначки (для пікнометра типу ПЖ-2), швидко відбираючи надлишок води піпеткою чи згорнутою в трубку смужкою фільтрувального паперу або додаючи в пікнометр воду до позначки. Після цього пікнометр закорковують і витримують у термостаті упродовж 10 хв, перевіряючи положення меніска рідини відносно позначки. За потреби процедуру доведення рівня води в пікнометрі до позначки повторюють.

У разі використання пікнометра типу ПЖ-3 надлишок води, що виступає з капіляра, обережно видаляють за допомогою фільтрувального паперу.

Коли температура води в пікнометрі досягне ($20,0 \pm 0,1$) °C і рівень води буде доведено до позначки, пікнометр виймають із термостата, витирають зовні досуха тканиною. Результат зважування в грамах записують із точністю до 0,0001 г.

Пікнометр звільняють від води, висушують, обполіскуючи послідовно спиртом і ефіром, видаляють залишки ефіру струменем повітря і заповнюють рідиною. Масу пікнометра з рідиною визначають у тій самій послідовності, що й масу пікнометра з водою.

Рівень прозорих і світлих рідин у пікнометрі встановлюють за нижнім краєм меніска, рівень мутних і темних рідин — за верхнім краєм меніска. В останньому випадку рівень води в пікнометрі також встановлюють за верхнім краєм меніска.

8.5.2 Опрацювання результатів:

Відносну густину за температури 20 °C (відношення маси заданого об'єму засобу за температури 20 °C до маси такого ж об'єму дистильованої води за температури 20 °C) визначають за формулою (1):

$$P_{20} = \frac{m_1 - m_0 + A}{m_2 - m_0 + A} \quad (1)$$

де: m_1 - маса пікнометра з рідиною, г;

m_0 - маса порожнього пікнометра, г;

m_2 - маса пікнометра з водою, г.

A - поправка на аеростатичну силу, яку обчислюють за формулою (2):

$$A = 0,001204 \times V \quad (2)$$

де: 0,001204 - густина повітря за температури 20°C, г/см³;

V - місткість пікнометра, см³.

Густину рідини за температури 20°C P_{20} у грамах на кубічний сантиметр обчислюють за формулою (3):

$$P_{20} = \frac{m_1 - m_0 + A}{m_2 - m_0 + A} \times 0,99823 \quad (3)$$

де 0,99823 — густина води за температури 20 °C, г/см³.

За результат випробування беруть середнє арифметичне значення результатів двох паралельних визначень. Різниця між цими результатами за довірчої імовірності $P = 0,95$ не повинна перевищувати 0,0005 г/см³.

8.6 Визначення масової частки хлоргексидину диглюконату

Визначення хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл) бігуанідино) гексану диглюконату) фотоколориметричним методом.

8.6.1 Засоби вимірювання, устаткування:

- Фотоелектроколориметр (КФК 3 або аналогічний), згідно чинного НД;

- алізо хлорне 6 – водне, згідно з чинною НД, розчин 1%;

- Розчин хлоргексидину диглюконату 20%;

- Колба мірна КМ 1-100, згідно з чинною НД.

8.6.2 Приготування стандартного зразку хлоргексидину диглюконату.

5 мл (50 мл у випадку, коли концентрація 0,5% та вище) 20% розчину хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконат), згідно з чинною нормативною документацією, поміщають в мірну колбу місткістю 100 мл, доводять об'єм водою до мітки (розчин А). 5 мл розчину А поміщають в мірну колбу місткістю 100 мл, доводять об'єм водою до мітки (стандартний розчин). 1 мл стандартного розчину містить 0,0005 г (0,005 г у випадку, коли концентрація 0,5% та вище) хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконат).

Термін придатності розчину 7 діб.

8.6.3 Проведення випробування:

10 мл засобу поміщають у конічну колбу, додають 2 мл 1% розчину заліза хлорного 6 – водного, перемішують. Через 10 хв. визначають оптичну густину випробувального розчину на фотоелектроколориметрі при довжині хвилі 400 ± 10 нм, в кюветі з товщиною шару 10 мм, використовуючи як розчин порівняння 10 мл води дистильованої та 2 мл 1% розчину заліза хлорного 6 – водного. Паралельно вимірюють оптичну густину розчину стандартного зразку хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконат).

Вміст хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконат) % розраховують за формулою:

$$X = \frac{D \times 0,0005 \times 100}{D_0} \quad (4)$$

Де: D – оптична густина випробувального розчину;

D_0 – оптична густина стандартного зразка 1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконату;

0,0005 – маса стандартного розчину.

Визначення хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконат) проводять методом абсорбційної спектрофотометрії в ультрафіолетовій та видимій областях (згідно ДФУ*, п. 2.2.25).

Приготування випробувального розчину:

2 мл препарату поміщають у мірну колбу місткістю 100 мл, доводять об'єм розчину водою P до позначки та перемішують.

8.6.4 Проведення випробування

Вимірюють оптичну густину випробувального розчину на спектрофотометрі при довжині хвилі 253 нм в кюветі з товщиною шару 10 мм (ДФУ*, п. 2.2.25), використовуючи як розчин порівняння воду P .

Вміст хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконат) (X_1) в 1 мл, в грамах, розраховують за формулою:

$$X_1 = \frac{D \times 100}{330 \times 2 \times 100} = \frac{D}{660} \quad (5)$$

де: D – оптична густина випробувального розчину;

330 – питомий показник поглинання хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконат) за довжини хвилі 253;

m – кількість мілілітрів, взятих на визначення.

Вміст хлоргексидину диглюконату (1,6-Біс(5-(п-хлорофеніл)бігуанідино)гексан диглюконат) в 1 мл препарату повинен бути від 0,00045 до 0,00105 г.

* Державна фармакопея України.

8.7 Перевірка бактерицидної дії засобу (антисептичних властивостей) здійснюють за методиками, затвердженими центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я України.

9. ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

9.1 Додатково до призначеного використання можливе використання засобу дезінфікуючого «CHLORHEXIDIN sept»:

- для дезінфекції твердих поверхонь приміщень та особливо чутливих до дії спиртів предметів та обладнання в закладах охорони здоров'я, медичних, лікувально-профілактичних організаціях, включаючи хірургічні, терапевтичні, акушерсько-гінекологічні, дитячі (в т. ч. неонатологічні), офтальмологічні, фізіотерапевтичні та інші відділення, а також стоматологічні клініки, амбулаторії, поліклініки, клінічні, біохімічні, серологічні та інші профільні діагностичні лабораторії різних підпорядкувань; на станціях швидкої та невідкладної медичної допомоги, донорських пунктах та пунктах переливання крові, аптеках, вогнищах інфекційних хвороб, на підприємствах фармацевтичної, мікробіологічної, парфумерно-косметологічної, харчової і переробної промисловості, торгівлі, зв'язку,

комунально-побутового обслуговування, банно-пральних об'єктах (в т. ч. МО та МВС), освітніх, навчально-виховних закладах усіх типів, незалежно від їх підпорядкування, форми власності і акредитації, закладах ресторанного господарства, соціального захисту, в установах пенітенціарної системи, побуті, транспорті, в умовах надзвичайних ситуацій, місцях тимчасового проживання та масового перебування людей та інші;

- для дезінфекції та профілактики грибкових захворювань шкіри стоп у побуті та після відвідування бань, саун, басейнів та інші;

- для дезінфекції рук персоналу перед виконанням робіт;

- для дезінфекції рук персоналу після виконання робіт;

- для дезінфекції рукавичок, надітих на руки персоналу;

- з метою профілактики і лікування;

- при мікротравмах (ранки, невеликі опіки, інфіковані потертості, тріщини);

- з метою дезінфекції рук у побуті;

- для профілактичної, санітарної обробка шкіряних покривів;

9.2. Методи знезараження окремих об'єктів.

9.2.1 Дезінфекція твердих поверхонь в приміщеннях, предметів обстановки та особливо чутливих до дії спиртів та обладнання: проводять способом протирання їх ганчір'ям, змоченим в засобі при нормі розрахунку 100 мл/м² поверхні або зрошування із розрахунку 300 мл/м² поверхні, що піддається обробці, при застосуванні гідропульта або автомакса - 150 мл/м². Обробка проводиться однократно. Змивання робочого розчину з поверхонь після дезінфекції не потрібне. При вірусній інфекції обробку поверхонь проводять засобом двократно з інтервалом в 15 хвилин між часом дезінфекційної витримки.

9.2.2 З метою дезінфекції та профілактики грибкових захворювань шкіри стоп у побуті та після відвідування бань, саун, басейнів та інші.: стопи ніг попередньо миють звичайним милом та висушують за допомогою стерильної серветки (рушника). Потім на суху стопу наносять 6 мл засобу, ретельно розподіляють та втирають по внутрішній і зовнішній поверхні до повного зволоження. Дезінфекцію шкіри стоп виконують протягом 30 сек.

9.2.3** З метою дезінфекції рук персоналу перед виконанням робіт: шкіру рук попередньо ретельно миють звичайним милом та висушують за допомогою стерильної серветки (рушника). У поглиблення сухої долоні наносять 3 мл засобу, ретельно розподіляють та втирають протягом 30 сек.

9.2.4** З метою дезінфекції рук персоналу після виконання робіт: у поглиблення сухої долоні наносять 3 мл засобу та енергійно втирають його у шкіру рук 30 сек.

9.2.5 Для дезінфекції рукавичок, надітих на руки персоналу: зовнішню поверхню рукавичок ретельно протирають стерильним ватним або марлевым тампоном, добре змоченим засобом (не менше 3 мл на тампон). Час обробки – не менше 1 хвилини.

9.2.6 З метою профілактики і лікування засіб використовується зовнішньо та місцево, у вигляді зрошень, полоскань і аплікацій – 5-10 мл розчину наносять на уражену поверхню шкіри з експозицією 1-3 хв. по 2-3 рази на добу (на тампоні або шляхом зрошення).

9.2.7 При мікротравмах пошкоджені ділянки шкіри навколо рани (рани, невеликі опіки, інфіковані потертості, тріщини) обробляють розчином, після чого на рану накладають серветку і фіксують її пов'язкою або пластиром. Пошкоджені ділянки слизової порожнини рота обробляються за допомогою полоскання. Процедуру повторюють 2-3 рази на день.

9.2.8** З метою дезінфекції рук у побуті: у поглиблення сухої долоні наносять 3 мл засобу, ретельно розподіляють та втирають у шкіру рук протягом 30 сек.

9.2.9** Профілактична, санітарна обробка шкіряних покривів: добре змочити ватний тампон (не менше 3 мл на кожен тампон) і ретельно обробити ділянку шкіри різними ватними тампонами, змоченими засобом, або ділянку шкіри зрошують засобом до повного зволоження шкіри; час витримки після обробки – не менше 30 сек.

**** Виконуються згідно Інструкції з впровадження покращення гігієни рук в закладах охорони здоров'я та установах/ закладах надання соціальних послуг / соціального захисту населення, затвердженої наказом МОЗ України № 1614 від 03.08.2021р.**

